

Arrest

nr. 129 279 van 12 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 18 juni 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 mei 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 juli 2014.

Gelet op de beschikking van 7 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat L. LUYTENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd, omdat verzoeker geen vrees heeft ten aanzien van zijn land, Pakistan, omdat hij op bescherming kan rekenen van de nationale overheid, omdat hij in

Griekenland geen asiel heet aangevraagd, omdat hij zich elders in Pakistan zou kunnen vestigen om zijn problemen te ontlopen, omdat verzoekers verblijf in Karachi weinig aannemelijk is en omdat hij de onveilige situatie in zijn regio kan vermijden door zich te vestigen in een regio buiten zijn geboortestreek waar hij over een veilig en redelijk binnenlands vestigingsalternatief beschikt.

Verzoeker stelt dat hij geen binnenlands vestigingsalternatief heeft omdat hij in Karachi bedreigd werd door de MQM. Het feit dat hij enkele vergissingen maakte over het tijdsverloop is volgens hem verschoonbaar als men bedenkt in welke onstabiele omstandigheden de gebeurtenissen verlopen zijn.

De Raad wijst erop dat er volgens artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan internationale bescherming is indien de asielzoeker in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van § 2 en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

Verzoeker toont niet aan dat hij zich niet elders in Pakistan kan vestigen. Verzoeker hoeft zich immers niet in Karachi te vestigen. Bovendien heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekers verblijf in Karachi weinig aannemelijk is, waardoor ook aan de bedreigingen door MQM geen geloof kan worden gehecht. Door te verwijzen naar de onstabiele omstandigheden waarin de gebeurtenissen zouden verlopen zijn, weerlegt verzoeker allerminst de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt verder dat in Pakistan een redelijk binnenlands vestigingsalternatief onbestaande is als men niet minstens over een familiaal en sociaal netwerk en financiële middelen beschikt.

De Raad acht het echter redelijk om van verzoeker te verwachten dat hij zich in een andere streek kan vestigen. Uit de informatie in het administratief dossier blijkt immers dat migranten geen grote belemmeringen ondervinden bij het verwerven van een job, een woonplaats of andere faciliteiten. Bovendien heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoeker een gezonde jongeman is, die naar school is geweest, verschillende talen spreekt, werkervaring heeft in de bouwsector, financiële middelen heeft opgebouwd in Griekenland en in zijn eigen onderhoud kon voorzien door te werken als automecanicien. Bovendien was verzoeker voldoende zelfstandig en initiatiefrijk om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, zodat verzoeker in staat moet zijn om buiten zijn streek van herkomst in zijn levensonderhoud te voorzien.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aannemelijk te maken dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 10 juli 2014, argumenteert verzoekende partij dat zij het niet eens kan zijn met de motivering over het intern vluchtalternatief. Zij wijst er op dat het Commissariaat-generaal dit grondig moet onderzoeken en dat van haar niet kan verwacht worden dat zij een negatief bewijs levert. Verzoekende partij wijst er op dat zij gepoogd heeft om elders in haar land van herkomst bescherming te zoeken, zoals blijkt uit het door haar neergelegd huurcontract, stuk toegevoegd aan het verzoekschrift om gehoord te worden, doch dat dit haar niet gelukt is. Verzoekende partij is van oordeel dat de bestreden beslissing moet vernietigd worden teneinde een zorgvuldig onderzoek naar de mogelijkheden van een intern vluchtalternatief te laten uitvoeren door het Commissariaat-generaal. Verzoekende partij voegt bij haar verzoek tot horen nog een fotokopie van een foto waaruit moet lijken dat zij heeft deelgenomen aan een manifestatie van MQM. Ter terechtzitting toont verzoekende partij een kleurenkopie van deze foto.

1.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij niet akkoord gaat met de motivering over het intern vluchtalternatief, doch zij brengt geen concrete elementen bij die afbreuk doen aan de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen daaromtrent en in de beschikking van 10 juli 2014 opgenomen grond.

De Raad wijst er op dat in de bestreden beslissing de veiligheidssituatie in Pakistan en de mogelijkheden voor een intern vluchtalternatief uitgebreid worden uiteengezet, zoals ook blijkt uit de voormelde beschikking. Daarna wordt de persoonlijke situatie van verzoekende partij in overweging genomen. Verzoekende partij toont niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal steunt niet correct of actueel is, noch maakt zij aannemelijk dat de commissaris-generaal uit de informatie de verkeerde conclusie zou hebben getrokken. Verzoekende partij is een gezonde jonge man, hij is naar school geweest, spreekt naast Urdu ook Punjabi, zij heeft ervaring in de bouwsector en kon in haar eigen onderhoud voorzien door te werken als automecanicien. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal correct tot het besluit komt dat er in hoofde van verzoekende partij een intern vluchtalternatief is in haar land van herkomst.

Waar verzoekende partij opwerpt dat zij gepoogd heeft om elders in haar land van herkomst bescherming te zoeken, met name Karachi, doch dat dit, zoals blijkt uit het door haar neergelegd huurcontract, haar niet gelukt is, wijst de Raad er vooreerst op dat, zoals ook in de beschikking van 10 juli 2014 aanbod komt, verzoekende partij zich niet *per se* in Karachi dient te vestigen maar zij bijvoorbeeld ook in een andere grote stad die gelegen is in Baluchistan, Punjab, Sindh en Pakistan controlled Kashmir (PcK) waar thans luidens de informatie vervat in het administratief dossier geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt. Bovendien heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekers verblijf in Karachi weinig aannemelijk is, waardoor ook aan de bedreigingen door MQM geen geloof kan worden gehecht. Het huurcontract dat verzoekende partij ter staving van haar beweerde verblijf in Karachi voorlegt, betreft een fotokopie waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht gezien fotokopieën mits knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

Wat betreft de (kleuren)fotokopie van de foto waaruit moet blijken dat zij heeft deelgenomen aan een manifestatie van MQM, stelt de Raad vast dat niet op objectieve wijze kan worden vastgesteld dat verzoekende partij hierop afgebeeld staat. Bovendien doet het loutere feit al zou verzoekende partij deelgenomen hebben aan een manifestatie van MQM, geen afbreuk aan de gedane vaststelling dat zij over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in één van de grote steden die gelegen zijn in Baluchistan, Punjab, Sindh en Pakistan controlled Kashmir (PcK) waar thans luidens de informatie

vervat in het administratief dossier geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Pakistan.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS